

Årsberetning til Det Rytmiske Selskab generalforsamling for 2018

2018 er nok det mest begivenhedsrige år, i Det Rytmiske Selskabs historie.

Bestyrelsen har holdt 3 møder før sommerferien og 5 efter, man glemmer hurtigt, men når I har hørt, hvad Det Rytmiske selskab har bedrevet i 2018 forstår I det bedre.

Vi startede år den 3. januar nede på Hinze, med nytårskur stille og roligt. Vi vidste at det var korets jubilæums år, så der skulle foregå lidt ekstra.

Vi havde lavet en aftale med Line Groth lørdag den 10. marts, hvor Line indøvede ”Ikke mere tid” og ”Overgir mig langsomt” i hendes eget arrangement, jeg syntes det var en rigtig dejlig dag, og tog hjem træt, men glad i låget.

Vi fik fastsat datoen for vores jubilæumskoncert. Fandt et sted til koncert og fest. Vi var ikke i tvivl om, at det skulle være noget særligt. Koncerten skulle både indeholde nye og gamle værker. Så vi fik lavet en afstemning på bedste demokratiske vis, dog med det forbehold, at det var Anders der havde det sidst ord i valgt.

Vi tog afsked med Hinze som øvelokale den 16. maj, pakkede noder, stepbænke m.m. sammen

Onsdag den 23. maj holdt vi generalprøve i Aa-kirke, vi havde en god mavefølelse, det har skulle nok blive godt.

Nu oprandt lørdag den 26. maj, i AA-kirke. Det Rytmiske Selskab var udvidet med en bassist og trommeslager, elever som Anders kendte fra gymnasiet og Anders kollega Christoffer. Orkestrerede gjorde det hele blev endnu bedre. Der var stillet mikrofoner op, det havde vi ikke prøvet før til vores egne koncerter. Anders havde endda lavet en plantegning, hvor flyglet, orkester og alle os, skulle stå, han havde dog husket forkert, hvor døbefonten var placeret, men alt blev løst, og det var en fantastisk oplevelse.

Hele vores fanskare var mødt op ægtefæller, familie, venner, kollegaer og naboer, så AA-kirke var fyldt.

Aakirkeby-hallerne var klar til den helt store festligholdelse af Det Rytmiske selskabs 10-års jubilæum.

Efter at have smidt koruniformen og taget det mere festlige tøj på, var vi også klar til fest.

Yvonne påtog sig opgaven som toastmaster til festen Her var indslag fra den vilde vest, sange skrevet til lejligheden, fælles dans og sang på gangen i Aakirkeby hallerne, men det jeg husker bedst, var den det længere festlige indslag, der var lavet over sange, som vi havde arbejdet med gennem årene. Det var utroligt, at de både havde fået dronningen af Storbritannien og Danmark til at bidrage. Omklædningen af hatte, blomster, løs tænder og tøj blev mindre og mindre skjult som oprinnet skred frem.

Selvom det var Det Rytmiske Selskab sidst koncert for sæsonen, var det ikke sommerferie endnu.

Vi var blevet spurgt, om vi ville være med til at synge til indvielsen af Campus, det ville vi rigtig gerne. På et tidspunkt hviskede Anders, at der ville komme kongeligt besøg, så vi gættede på, hvem det kunne være.

Efter vi havde øvet en del med elever og personale fra Campus, så oprandt dagen, der var indleveret navnelister over os, så vi kunne blive sikkerhed tjekket, for det var selvs kronprins Frederik, som kom for at klippe den røde snor over til indvielsen.

Alt var planlagt til mindste detalje, Mads Kofoed instruerede os i, hvordan vi skulle opføre os, hvis vi skulle tale med kronprinsen. Vi sang det bedste vi havde lært. Når det formelle var klaret, var der åbent hus for alle interesserede, her har bornholmere ry for at være særdeles nysgerrige, og de slog ikke fejl denne gang, de væltede ind af døren.

Vi skulle så synge det hele engang til, når alle de almindelige gæster var kommet ind. Det var en speciel oplevelse, for vi startede bare, og lige så stille kom de besøgende frem til kant på etagerne, og de satte sig på stolene, som nu var blevet ledige, og blev helt stille, de kikkede og lyttede på os.

Så var det sommerferie. Vi startede op på Campus den 22. august. Men - hvor skulle vi ind, hvor kan vi komme på wc, hvor er stolene og hvor kan vi opbevare vores ting, hvordan er lyden og på et tidspunkt blev klaveret væk, der var meget nyt vi skulle forholde os til.

Lørdag den 29. september havde vi lavet en aftale med Mads Granum, han skulle komme og lære os et par sange. Det blev til Jonathan og For kendt. Mads havde sunget dem med sit eget kor, så han havde mange ideer til, hvordan det lige kunne laves så det blev rigtigt fedt, så der skulle mange noter til, men endnu en dejlig dag, fuld af sang og musik i hovedet.

Vi øvede på liv og løs, men 5. september blev aflyst med en uges varsel og 19. september blev aflyst med en times varsel.

Jeg havde en lille blok der hjemme, hvor jeg havde noteret, hvad vi skulle huske til næste bestyrelsesmøde. Hvilken dato skulle vi starte op efter juleferien, skulle vi have nytårskur igen, men den dagsorden blev aldrig lavet.

For tirsdag den 30. oktober lige før sengetid, tikkede der en mail ind til bestyrelsen, at Anders gerne ville tale med os efter kor. Hvis det bare var en ide eller penge plejede vi at klare det i pausen, det gav i vært fald mig bange anelser.

Den 31. oktober sagde en meget rørt Anders op, med udgang af sæsonen. Vi aftalte, at vi skulle holde det hemmeligt og Anders selv skulle fortælle det ugen efter, den 7. november.

Bestyrelsen måtte hasteindkalde til bestyrelsesmøde og var enige om, at vi ville holde et medlemsmøde, for at lytte til medlemmerne, og det skulle ske hurtigst muligt, og det blev det, den 14. november før øve aften.

Der kom mange navne frem, som blev noteret ned og muligheden for at slå stillingen op blev diskuteret og det var det sidste vi besluttede. Et stillingsopslag blev stikket sammen, som var i Rytterknægten 2 gange og via vores medlemskab i Kor72, kom det også på Foreningen Danske Korlederes hjemmeside, med ansøgningsfrist den 15. januar 2019.

Alt imens skulle korets almindelige opgaver varetages. Vi have en aftale om, at holde koncert den 25. november i Sct. Nicolaj til Lysfesten for Kræftens bekæmpelse, og det gjorde vi, kirken var igen fyldt.

Vi øvede den 5. december, hvor vi samlede vores ekstra noder m.m. sammen og stablede stolen for sidste gang på Campus.

Vi havde en aftale med Værftet i Nexø, om at holde koncert søndag den 9. december. Efter at have flyttet hele koret rundt flere gange i den store hal, stod vi midt i det hele med flere farver lys på, og alt i mens Campus el klaver måtte skrues sammen igen, lykkedes det os, at få holdt en koncert og sunget Lex og klattens "For kendt", som det helt store udstyrs nummer, den slags optræden, er ikke sket tidligere i Det Rytmske Selskabs tid.

Dette var vores sidste koncert med Anders og vi skulle tage afsked med Anders og sige tak for alle de mange timer vi havde øvet sammen og alle de musikalske oplevelser vi har haft. Men vi skulle finde et sted vi kunne være en sen søndag aften. Men Lasse slog til, og åbnede DBJ, jernbanemuseet og vi fik en meget anderledes og speciel togtur i en passagervogn, alle på en gang.

Det Rytmske Selskab kunne ikke holde juleferie endnu, da vi først måtte holde en ekstraordinær generalforsamling den 12. december, for at få fastsat et midlertidigt kontingent, som endte på kr. 10. Her kom nye navne frem på mulige nye korledere, alt imens krydsede vi fingre for, at det vil vælte ind med ansøgninger fra potentielle korledere

Det blev et meget anderledes efterår, og som jeg indledte med. Så udover at have haft 5 bestyrelsesmøder i efteråret som jeg indlede med, er det blevet til mange mails. Så jeg vil takke bestyrelsen for, at smøge ærmerne op og tage fat og arbejde sammen, når det gælder.

Så jeg vil slutte med, at det vi har taget for givet, at Anders onsdag efter onsdag har troppet og øvet med Det Rytmske selskab, det sluttede i år, men vi kan tænke tilbage på mange, mange timers dejlig korsang, hvor Anders tålmodigt har øvet med os, for at ende ud i koncerter, vi har underholdt hele vores trofaste fanskare med.

V/Karin Pihl Andersen